

- Vasárnap március 19.- én lesz a már hagyományossá vált tavaszi Los Angeles marathón futó sportverseny, tehát ezt vegyük számításba ami a forgalmat illeti.
- Április 23.-án és május 21.-én tart Zsófia nővér hittan oktatást a Szent István templomban.

Betegeink;

- Rácz Károly Szabó István
- Bános Magdi Vodnákné Turi Ildikó
- Mohos Piroska Iván Teri
- Kovács Ibolya Szuromi Anzelm atya
- Balogh Hatharina Dr. Aaron Kheriaty
- Juhász Kató Szolga Bálint

Halottaink;

- Lantos Rezső Szuromi Carin
- Samay Attila Simko Terézia
- Nagy Lajosné Erzsébet Jancsó Gyula
- Szopkó Elenóra Tóth Csaba
- Sándor Valéria Zima Floriánné
- Samay Ildikó Shirley Snyder
- Dr. Sólyom Lajosné, született Prehál Irén

(Mt17,1-9) Mikor Urunk színeváltozásakor megnyílnak az egek, emlékezünk arra, hogy már előzőleg is megnyíltak az Ő keresztelésekor. Mindkét alkalommal hallatszott az Atya szava, „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.” Mi mindannyian három szentséget nyerünk el felavatásunkként. Urunk vízbe merülése elsőként a saját keresztelésünkre emlékeztet. Másodjára, a Szentlélek leszállása Őreá a bérmálásunkra emlékeztet. A mai evangéliumban Urunk színeváltozása a harmadik szentségre, az Eucharisziára emlékeztet, mely Krisztus szent kínszenvedésének a vértelen felidézése. A színeváltozás szintén egy fajta vértelen megemlékezés volt, minthogy Urunk kínszenvedéséről folyt a szó a Tábor hegyén, mikor Mózes és Illés Urunkkal beszélgettek. Urunk megemlégett egy második kapcsolatot is a megkeresztelkedése és a színeváltozása között, midőn ezt mondotta: „Még föl kell vennem egy keresztséget. Annyira szenvedek, míg be nem teljesedik.” (Lk12,50) Természetesen a kínszenvedése volt az a keresztelkedés, amelyről beszélt. Gondoljunk egy vőlegényre, aki hasonlóképpen összekapcsolja az esküvőjét és a nászéjszakáját. Ezt mondhatná, „Jön az esküvőm, és mennyire szenvedek, míg be nem teljesedik.” A keresztségre felkészülők is hasonlóképpen inkább már az elsőáldozásukra gondolnak.

A nagybőjt hagyományosan két célt szolgál: felkészíteni a keresztelendőket a keresztségükre és előkészíteni a már keresztényeket, hogy húsvétkor megújítsák a keresztségi fogadalmukat. A keresztelésünk az áldott Szentháromság három személye nevében történik. Ez a magasztos dogma nem ismert az ószövetségben. Kinyilatkoztatás a legszorosabb értelemben, emberi ésszel fel nem fogható. Az áldott Szentháromságról csak kinyilatkoztatás útján lehet tudni – Urunk megtestesülése révén, majd az apostolokra szálló Szentlélek révén, akit mind az Atya, mind a Fiú küldött. Nem csoda, hogy megnyílnak az egek – mint Jézus keresztelésekor és színeváltozásakor – valahányszor az emberiség valamelyes bepillantást nyer a titkok titkába.

Az ószövetségben Mózes arca sugárzó lett, mint amilyen Urunké is a mai evangéliumban. Ám Mózes inkább Holdként tükrözött, míg Urunk inkább Napként világított. Pétert, Jakabot és Jánost – Urunk kísérőit a Tábor hegyére – az írástudók és a farizeusok gyakran buzdíthatták arra, hogy hallgassanak Mózesre és Illésre, hogy kövessék a törvényt és a prófétákat. Urunk színeváltozásakor azonban ők valami újat hallottak, az újszövetséget – az Atya hangját: „A Fiamat hallgassátok!” Itt ez azt jelenti, hogy tegyék, amit Ő mond. „A

tanítást váltsátok tettekre, ne csak hallgassátok, mert különben magatokat csaljátok meg." (Jak1,22) Urunk színeváltozása áttör a hétköznapi „zsarnokságán”. Annyira megszokjuk a földi létünk közönséges körülményeit, hogy csaknem lehetetlen elképzelnünk az életet félelem és szomorúság nélkül, tökéletes békében és megelégedésben. Urunk színeváltozása arra emlékeztet, hogy egy napon a közönséges és a rendkívüli felváltják majd egymást. Mikor az a nap végre felvirrad, beleképzelnünk magunkat a jelen helyzetünkbe – küzdelembe és felfordulásba – éppen olyan nehéz lesz. Úgy legyen, ámen!

English / Sunday Lent 02A

(Mt17:1-9) When the heavens open up at our Lord's Transfiguration, we are reminded of how they also opened up previously at His Baptism. Both times, the Father's voice was heard to say, "This is my beloved Son in whom I am well pleased." We all receive three Sacraments of initiation. Jesus' Baptism recalls two of them. First, our Lord's descent into the water reminds us of our own Baptism. Second, the Spirit's descent upon Him reminds us of our Confirmation. Jesus' Transfiguration in today's gospel recalls the third Sacrament - the Holy Eucharist, which is the un-bloody memorial of Christ's Sacred Passion. The Transfiguration was also a bloodless commemoration of sorts, for our Lord's Passion was the topic about which Moses & Elijah conferred with Jesus on Mt. Tabor. Our Lord had provided another link between His Baptism & Transfiguration when He said, "I have a baptism to undergo, and how constrained I am until it is accomplished." (Lk12:50) His Passion was, of course, the baptism about which He was speaking. Imagine a fiancé similarly linking together his wedding & honeymoon. He might say, "I have a wedding to undergo and how constrained I am until it is accomplished." While preparing for Baptism, catechumens are likewise focused primarily on their first Holy Communion.

Traditionally, Lent has had a twofold purpose: preparing catechumens for their Baptism and preparing Christians for the renewal of their Baptismal promises at Easter. We are baptized in the name of the three persons of the Blessed Trinity. This most sublime dogma, which is absent from the Old Testament, is a revelation in the strictest sense – being inaccessible to human reason. The Blessed Trinity can only be known through revelation – through our Lord's Incarnation and the Holy Spirit's subsequent bestowal by both Father and Son. No wonder the heavens open up – as they did at Jesus' Baptism & Transfiguration – whenever mankind is granted some glimpse into this mystery of mysteries.

Moses' face became radiant in the Old Testament, as did our Lord's in today's gospel. But Moses was like the moon reflecting another's radiance while our Lord is like the sun which illuminates. Peter, James & John, who accompanied our Lord up Mt. Tabor, would often have been told by the scribes & Pharisees to heed the voice of Moses & Elijah, to follow the law & prophets. At the Transfiguration, however, they heard something new, a New Testament – the Father saying, "Listen to My Son!" Here, listening means doing what He says. "Be doers of the word," says St. James, "and not hearers only, deceiving yourselves." (Jam1:22) The Transfiguration breaks through the "tyranny" of the ordinary. We're so accustomed to the ordinary circumstances of our earthly existence that imagining a life without fear & sadness, imagining a place of perfect peace & contentment is almost impossible. Our Lord's Transfiguration reminds us that one day the ordinary & extraordinary will change places. When that day finally dawns, imagining ourselves as we now are, amid toil & turmoil, may prove equally difficult. So be it! Amen!